

חשבוננו של עולם

"על כן יאמרו המושלים בואו חשבון",
"בואו וחשב חשבוננו של עולם, הפסד
מצווה כנגד שכרה ושכר עברה כנגד
הפסדה".

לא די לנו לעשות את החשבון לגבי עצמנו,
אלא נחשוב חשבוננו של עולם בזה. כל
פעולה של אדם, בין לטוב ובין למוטב,
עושה רושם בעולם. אם עשית מצווה, אם
הוספת עוד פרט קטן בצניעותך, את
מטהרת את אוויר העולם, ועל ידי זה
מתעוררים גם אחרים לעשות את רצון
אבינו שבשמים כמודך!

ככל שתעשי את המצווה בדקדוק רב יותר,
ובלב תמים יותר, תשפיעי בזה על העולם
יותר.

(יופי של צניעות)

כוחו של כל חיזוק

אין גבול לכוח השפעתה של כל התחזקות
אישית שלנו. פעם טייל מרן הרב שך זצ"ל
בשבת קודש והגיע לגבול רמת גן. שאל את
בן לווייתו: "מדוע כאן אין נוסעים בשבת,
ושם נוסעים?"

אמר לו: "כי כאן עדיין בני ברק ושם כבר
רמת גן".

אמר לו מרן: "אין זו הסיבה! אלא שכוח
שמירת השבת של החרדים מגיע עד כאן,
ואילו היינו מתחזקים יותר בשמירת
השבת, לא היו נוסעים גם שם!"

אמר מרן הגרי"ז הלוי מברסק זצ"ל,
שהחילונים שומרים את יום הכיפורים
ביתר שאת, משום שאצלנו יום הכיפורים
קדוש ונורא למאוד, אך אינם שומרים כך
את השבת, מכיוון שאצלנו נתקרה.

וכך גם בצניעות, ככל שנתחזק באופן
אישי, תהיה התחזקות רבה הרבה יותר
גם בעבר השני!!!

(יופי של צניעות)

כשהמים קרים...

ה"חפץ חיים" הגיע פעם לעיר לידא, אסף
אליו את זקני העיר ודיבר בפניהם, וכך
פתח את נאומו: פעם נכנסתי למקווה
בראדן, והיו המים קרים. ניגשתי אתל
הבלן ושאלתי: מדוע המים קרים כל כך?
השיב הבלן ואמר: "יאמין לי רבי, שפכתי
דוד מלא מים חמים אל תוך המקווה".

ניגשתי אל הדוד ומיששתי, ונוכחתי לדעת
שדוד המים החמים היה קר. ומכאן
הייתה המסקנה פשוטה: אם הדוד
ה"חם" – קר, אין כל סיכוי שמי המקווה
הקרים יתחממו...

כך סיים ה"חפץ חיים" את דבריו ואמר:
"אם החרדים לדבר ד', שמתפקידם להיות
ה"דוד החם" של המקום – קרים הם, מה
נצפה מהרחוקים?!"

(יופי של צניעות)

למסור את הנפש

האישה שהולכת בצניעות,
וכוונתה לשם שמים, מגנה על
חלק מן הדור, ותזכה לעתיד
למה שמלאכים גדולים לא יזכו
לו.

בני היקרים, אל תתביישו מן
הפתאים, כי מה שווה כל
העולם כנגד רצון אחד של
הבורא ברוך הוא. ותמסרו את
נפשכם לשמור את יסודי
הצניעות בשיער, בבגדים
ובגידול הילדים, ויהיה לכם
אושר ואורה.

וכשיבוא משיח צדקנו, תזכו
אתן ותאירו ותזרחו כמו אור
השמש, הלבנה והכוכבים ועוד
יותר, כי שכר הצניעות עולה על
כל המצוות והמעשים טובים.

(מתוך צוואת בעל ה"שומר אמונים")

"עתידה בת קול להיות ממוצצת בהרים: כל מי
שפעל עם קל יבוא ויטול שכרו" (ויקרא רבה)

עתיד הקב"ה להכריז לפני כל בני עולמו ביום
שיתן ד' שכרם של עושי רצונו: "כל מי שהוכה
בשבילי יבוא וייטול שכרו, כל מי שנתבזה
בשבילי יבוא ויטול שכרו".

במעמד זה יהיו נוכחים כל האמהות הקדושות,
הצדיקים והאבות, ולא רבים מהם יוכלו לקום
ולהכריז כי אכן נתבזו למען רצון ד'.

אבל דווקא בנות דורנו, שמסרו נפשן על מצוות
הצניעות, והסכימו לתת עצמן לבזו וללעג בעיני
הסביבה ובלבד שיהיו מלבושיהן בדקדוק
ההלכה, לפי רצון ד' – דווקא הן יוכלו לקום
ולומר: אני התבזיתי לכבוד ד', אני מסרתי
נפשי למען כבודו.

(בית יעקב)

הזכות לעמוד בניסיון

"היום לעשותם, ולא מחר לעשותם" (עירובין
כב, ע"א)

כשיבוא מלך המשיח, ומלאה הארץ דעה את ד'
כמים לים מכסים, אז כבר לא תהיה מציאות
של חטא, וכולם ישתוקקו ויאמרו: מי יתן והיו
עכשיו הניסיונות שהיו בעבר, הלא נאזר
בגבורה לקדש שמו יתברך לזכות עצמנו
ועמנו!...

אבל אז – כבר יהיה מאוחר. ימות המשיח הם
"ימים שאין בהם חפץ", אין ניסיונות, אין
התמודדויות, וגם אין שכר.

הבה ונצל עתה כל רגע ורגע בטרם ביאת משיח
צדקנו, להתחזק בצניעות ולהילחם בעוז נגד
הניסיונות העומדים בדרכנו, אז בבוא הגאולה
נוכל לחוש סיפוק ושמחה – אכן, זכינו לקדש
שם שמים בעולם במעשינו!

(על פי דברי האדמו"ר מווסטסקא / הצניעות והישועה)

אמה של מלכות

הגות ומחשבה לנשות ישראל

- כוחה של
התחזקות -

8